

РЕШЕНИЕ

№ 16574

гр. София, 11.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 11.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3779** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „ПРОВАД СОЛАР“ АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор Ж. Ж. Г., действащ чрез пълномощника адв. Н. С., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221422001546-091-001/19.08.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-С., поправен с РА № П-22221422154220-003-001/29.08.2022г., мълчаливо потвърден от директора на дирекция „ОДОП“- С..

В жалбата са твърди, че РА е незаконосъобразен, неправилен и немотивиран, издаден в нарушение на процесуалните и материалните данъчни закони и в противоречие със събраните в ревизионното производство доказателства. Оспорва констатациите и изводите на органите по приходите, че тъй като фотоволтаичната централа представлява трайно прикрепен към земята обект, като изгражда този обект върху терен на „Провадсол“ ЕАД, без да има учредено право на строеж върху земята, „ПРОВАД СОЛАР“ АД извършва безвъзмездна доставка в полза на „Провадсол“ ЕАД, поради което няма право на данъчен кредит. Излага подробни доводи, че фотоволтаичната система представлява преместваемо съоръжение, като изтъква, че практиката на НАП и на ВАС еднозначно подкрепя, че фотоволтаичните системи са движими вещи. Сочи, че задължението фотоволтаичната централа да има разрешение за строеж не я прави недвижима вещ. Излага съображения, че не е налице безвъзмездна доставка, поради което отказът да се признае данъчен кредит е

незаконосъобразен. Позовава се на практика на Съда на Европейския съюз /СЕС/. Моли за отмяна на ревизионния акт. В съдебните заседания жалбоподателят се представлява от адв. К., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена, като на дружеството бъдат присъдени сторените по делото разноски.

Ответникът - директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“- С. при ЦУ на НАП, представляван от юрк. М., оспорва жалбата, моли за потвърждаване на РА и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен съд София-град, след като се запозна с оплакванията в жалбата, обсъди събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, установи следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221422001546-020-001 от 29.03.2022 г., издадена от Г. М. В.-Н., на длъжност началник сектор в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП. Със заповедта е възложено извършването на ревизия на „ПРОВАД СОЛАР“ АД за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди от 01.12.2021 г. до 28.02.2022 г. ЗВР е връчена на 12.04.2022 г. и изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221422001546-020-002 от 11.07.2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221422001546-092-001 от 21.07.2022г., връчен на 25.07.2022 г. Срещу констатациите в РД е подадено възражение, което е разгледано и обсъдено от ревизиращия екип, но прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221422001546-091-001 от 19.08.2022 г. издаден от Г. М. В.-Н. като орган, възложил ревизията, и И. Й. Л., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., определена за ръководител на ревизията. РА е връчен на 22.08.2022 г.

Тъй като е констатирана очевидна фактическа грешка в РА, е издаден РА за поправка на РА №П-2222142215420-003-001 от 29.08.2022г.

С РА са извършени корекции на декларираните от дружеството резултати по ЗДДС вследствие непризнато право на данъчен кредит общо в размер на 76 277,37 лв. по фактура № [ЕГН]/28.01.2022г. с ДО 381386,85 лв. и ДДС 76277,37 лв., издадена от „СОЛАПРО ХОЛДИНГ“ АД.

Срещу РА е подадена в ТД на НАП С. жалба с вх. 53-04-303/05.09.2022г., постъпила при решаващия орган с вх. № 23-22-1471/12.09.2022г. В срока по чл. 155,ал.1 от ДОПК директорът на дирекция „ОДОП“ не се е произнесъл по жалбата, поради което ревизионният акт се счита мълчаливо потвърден съгласно чл. 156,ал.4 ДОПК.

Извършените от органите по приходите процесуални действия и направените от тях констатации и изводи са следните:

На ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221420001546-040-001/13.04.2022 г. за представяне на документи. В отговор са представени всички изискани документи.

Органите по приходите са извършили насрещна проверка на „СОЛАПРО ХОЛДИНГ“ АД, документирана с протокол /ПИНП/ № П-22221422083036-141-001/ 19.07.2022г.

На 07.07.2022г. е извършено и посещение на счетоводния офис на дружеството, където е извършена проверка на оригинални първични и вторични счетоводни

документи.

През ревизираните периоди „ПРОВАД СОЛАР“ АД е приспадало данъчен кредит по фактура № [ЕГН]/ 28.01.2022г. с ДО 381386,85 лв. и ДДС 76 277,37 лв., издадена от „СОЛАПРО ХОЛДИНГ“ АД за покупки във връзка с изграждане на фотоволтаична система в [населено място], промишлена зона, в имот, собственост на „ПРОВАДСОЛ“ ЕАД.

Във връзка с изграждането на фотоволтаичната система ревизираното лице е представило следните документи:

- Договор за проектиране, доставка и строителство, сключен на 16.11.2020 г. между „ПРОВАД СОЛАР“ АД /клиент/ и „СОЛАПРО ХОЛДИНГ“ АД /изпълнител/, според който „СОЛАПРО ХОЛДИНГ“ АД се задължава да подаде заявление за всички строителни разрешителни, становища и др., необходими за снабдяване с разрешение за строеж, да достави цялото оборудване, както и да извърши СМР, като организира извършване на дейности, необходими за изграждане и монтаж на системата. Общата договорена цена е в размер на 1 950 000 евро без ДДС или 3 813 868,50 лв.;

- Договор за наем на фотоволтаична система, сключен на 05.10.2020г. между „СОЛАПРО ХОЛДИНГ“ АД като наемодател, „ПРОВАДСОЛ“ ЕАД като наемател и „Солвей Соди“ АД като гарант. Според договора „СОЛАПРО ХОЛДИНГ“ АД се задължава да достави, монтира и поддържа фотоволтаична система с обща инсталирана мощност 4 MWp върху собствения на наемателя поземлен имот с идентификатор 58503.165.243 по КККР - П., а „ПРОВАДСОЛ“ ЕАД приема да ползва фотоволтаичната система след нейното въвеждане в експлоатация. Наемната цена по договора се определя, като от консумираната от ФВ Електроенергия, измерена в мегават часа и единична цена, определена за целия срок на Договора в размер на 95,83567 лв. без ДДС за 1 МВтч.;

- Споразумение за встъпване на страна по договор за наем на фотоволтаична система от 16.11.2020 г., сключен между „СОЛАПРО ХОЛДИНГ“ АД /наемодател/, „ПРОВАДСОЛ“ ЕАД /наемател/, „Солвей соди“ АД /гарант/ и „ПРОВАД СОЛАР“ АД /нов наемодател/;

- Протокол за установяване годността за ползване на мрежова фотоволтаична електрическа централа 3999,66 KWp;

- Разрешение за ползване №ДК-07-ВН-72 от 24.03.2022 г., издадено на „ПРОВАДСОЛ“ ЕАД;

- Двустранен протокол от 04.06.2022 г. между „ПРОВАД СОЛАР“ АД /клиент/ и „СОЛАПРО ХОЛДИНГ“ АД /изпълнител/, с който се удостоверява доставянето и приемането на фотоволтаичната система по договора;

- оборотна ведомост, според която централата е заведена в сметка 204 „съоръжения“ със стойност 4 521 878,96лв.;

- констативен протокол от 30.06.2022г. за отчет на количеството консумирана електрическа енергия, произведена от ФВЦ „П.“;

- фактура № 0...3/30.06.2022г., издадена от „ПРОВАД СОЛАР“ АД на „ПРОВАДСОЛ“ ЕАД на стойност 52 127,51 лв. и ДДС 10 425,50 лв. с предмет – консумирана ел. енергия за м.06.2022г., представляваща наемна цена съгласно договор за наем от 05.10.2020г. и анекс от 16.11.2020г.

След анализ на събраните в ревизорното производство доказателства органите по приходите са приели, че отделните части на мрежовата фотоволтаична електрическа централа /фотоволтаични панели, земя, конструкция, инвертори, кабели, БКТП,

ограда и др./ не са вещи, които имат самостоятелно предназначение, а са единни компоненти, които служат за изграждане на съоръжение /фотоволтаична централа/ и тяхното самостоятелно ползване не е възможно, поради което няма как да се приеме за преместваем обект за търговска или друга обслужваща дейност по смисъла на чл.56, ал.1 от ЗУТ. Приели са, че тази автономна фотоволтаична централа представлява строеж от трета категория, каквато категория е посочена и в издаденото Разрешението за строеж 28/14.06.2021 г. Разрешението за строеж е издадено на „ПРОВАДСОЛ“ ЕАД, което е и собственик на имота и тъй като разрешението дава право на това дружество да монтира инсталация за производство на електрическа енергия, е прието, че „ПРОВАДСОЛ“ ЕАД се явява собственик на строежа /централата/.

Ревизиращите органи са отбелязали, че не са представени доказателства за учредено в полза на „ПРОВАД СОЛАР“ АД възмездно право на строеж за построяването на мрежова ФВЦ за производство на електрическа енергия върху процесния имот, нито доказателства за договорки относно прехвърляне право на собственост върху незавършено строителство, осъществено в този имот, данни за учредена суперфиция или други договорки. Според ревизиращите органи „ПРОВАДСОЛ“ ЕАД се явява държател на фотоволтаичната централа, доколкото упражнява фактическа власт върху имота, има издадени разрешения за строеж на свое име и е сключило договори с експлоатационните дружества за изкупуване на електрическа енергия, а ревизираното лице не е собственик на имота, в който е разрешено строителството, не му е учредявано право на строеж и не е лице, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон. Посочили са, че за извършеното строителство „ПРОВАД СОЛАР“ АД не е получило възнаграждение от „ПРОВАДСОЛ“ ЕАД, а е поело задължението за изграждането на централата за своя сметка, т.е. извършеното строителство е по безвъзмезден начин. Предвид това е направен извод, че изграждайки фотоволтаична централа върху чужд имот по безвъзмезден начин и без да е надлежно учредено право на строеж върху имота, ревизираното лице извършва безвъзмездна доставка на строителна услуга на „ПРОВАДСОЛ“ ЕАД. С оглед на това са приели, че на основание чл. 70, ал.1, т. 2 от ЗДДС за ревизираното дружество не е налице право на приспадане на данъчен кредит за получените строителни услуги по фактури, издадени от „СОЛАРПРО ХОЛДИНГ“ АД.

По искане на жалбоподателя по делото са допуснати съдебно-техническа и съдебно-счетоводна експертиза, приети без оспорване от страните.

Заключението на вещото лице по ССЧЕ са следните: Фотоволтаичната централа, предмет на настоящото дело, е заприходена като дълготраен материален актив по счетоводна сметка 204 „Съоръжения“ в „ПРОВАД СОЛАР“ АД. Амортизации за фотоволтаичната централа, предмет на настоящото дело, се начисляват, съгласно С. (счетоводен амортизационен план) в дружеството „ПРОВАД СОЛАР“ АД. Приходи от фотоволтаичната централа, предмет на настоящото дело, се реализират в дружеството „ПРОВАД СОЛАР“ АД. Реализираните приходи по основание са за количество консумирана активна електрическа енергия, представляваща наемна цена по Договор за наем на фотоволтаична система от 5.10.2020г. и Споразумение за встъпване на страна по договор за наем на фотоволтаична система от 16.11.2020г. Изчислен е и размерът на реализираните приходи по периоди, считано от м.април 2022г. до м.февруари 2024г., на месечна база и сумарно на годишна база.

Заключението на вещото лице по СТЕ е следното:

Процесната фотоволтаична централа е изградена в поземлен имот с идентификатор 58503.165.234 по КК на землище на [населено място], общ. П. и се състои от двупанелни тънкослойни силициевни панели вградени в алуминиеви рамки, които са закрепени чрез метални планки и крепежни елементи (болтове, шайби и гайки) върху носеща метална конструкция. Металната конструкция се състои от директно забити в земята колони и механично закрепени към тях укрепващи греди чрез крепежни елементи. Някои от крайните колони са укрепени към терена с допълнителна армировка и бетонирани. Връзката между отделните панели и оборудването е осъществена чрез кабели, укрепени към конструкцията със скоби и болтове, и кабелни връзки. В северната и югозападната част върху бетонова плоча са монтирани два броя бетонови трансформаторни постове тип БКТП 2000 kVA/6,3/0,8 kV производство на NG technology, П., с монтирани в тях силови трансформатори, главни разпределителни табла (ГРТ), табла ниско напрежение и др. Фотоволтаичната централа няма връзка със системния оператор за продажба на излишната слънчева енергия на свободния пазар и е свързана директно с вътрешнозаводска подстанция на „Провадсол“ ЕАД (дружеството собственост на терена, върху който е изградена централата). Процесната фотоволтаична централа, може да бъде разглобена на основните си компоненти (части), след като е била веднъж монтирана и пусната в експлоатация. Демонтираните основни компоненти на фотоволтаичната централа, могат да бъдат разположени в други поземлени имоти и да се използват по предназначението си, но съществува риск за увреждането на някои елементи, от некачествен демонтаж или човешка грешка. Също така за новата площадка, на която ще бъдат монтирано оборудването е необходимо да се изготви нова проектна документация и получаване на разрешителни от съответните институции, което води до нови разходи, осъществяващи допълнително преместването.

Съдът кредитира изцяло заключенията на двете вещи лица като обективно и компетентно изготвени и обосновани.

При така установената фактическа обстановка Съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване на РА, поради което е допустима. По същество е основателна.

Ревизионното производство е възложено и извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните изисквания на ДОПК. РА е издаден от компетентните съгласно чл.119, ал.2 ДОПК органи, в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК. Не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В обжалваната му част обаче ревизионният акт се явява незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон.

Съгласно чл. 70, ал.1, т. 2 от ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или по-общо за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.

В случая тезата на органите по приходите е, че ревизираното лице е осъществило безвъзмездна доставка към „ПРОВАДСОЛ“ ЕАД. Този извод на органите по приходите е неправилен.

На първо място, неправилно ревизиращите органи са приели, че фотоволтаичната

система е собственост на „ПРОВАДСОЛ“ ЕАД като трайно прикрепен към земята обект, за който при липса на надлежно учредено право на строеж действа принципът на чл.92 от Закона за собствеността, а именно, че собственикът на земята е и собственик на постройките върху него.

Съгласно § 1, т. 82 от ДР на ЗДДС "недвижими имоти" са изброените в чл. 13б от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013 от 7 октомври 2013 г. Според чл. 13б от посочения Регламент, за целите на прилагането на Директива 2006/112/ЕО за "недвижим имот" се счита: всяка отделна част от земята, на или под нейната повърхност, върху която може да бъде учредено право на собственост или владение (б. "а" на чл. 13б); всяка сграда или конструкция, прикрепена към земята или в нея, над или под морското равнище, която не може да бъде лесно разглобена или преместена (б. "б" на чл. 13б).

В Обяснителните бележки на Европейската комисия (ЕК) от 26.10.2015 г. относно влизащите в сила през 2017 г. правила на ЕС в областта на ДДС за мястото на доставка на услуги, свързани с недвижими имоти, за понятието "конструкция" се сочи, че има по-широко значение и обхваща други (направени от човека) постройки, които обикновено не се определят като сграда. Конструкциите могат да включват граждански инженерни строежи като пътища, мостове, летища, пристанища, диги, газопроводи, водопроводни и канализационни системи, както и промишлени инсталации като електроцентрали, вятърни турбини, рафинерии и т.н. Според т. 70 и 76 на Обяснителните бележки, за да бъдат определени като недвижим имот, от решаващо значение е, от една страна - сградите и конструкциите да са прикрепени/фиксираны към земята или в нея, над или под морското равнище, и от друга страна - да не могат да бъдат лесно разглобени или преместени.

В случая от СТЕ безспорно се установява, че фотоволтаичната система представлява преместваемо съоръжение, което може да бъде разглобено на основните си части и тези компоненти след демонтирането могат да бъдат повторно използвани по предназначението си, включително да бъдат разположени в други поземлени имоти. След като системата може да бъде разглобена и преместена, то следва да се приеме, че не е изпълнен критерият по чл.13б от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013. От това може да се направи извод, че процесната фотоволтаична система не представлява недвижим имот по дефиницията на чл. 13б от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013. В този смисъл е Решение № 8412 от 08.07.2024 г. по адм. д. № 3878/2024 г. на ВАС, постановено по идентичен спор между същите страни.

Изискването фотоволтаичната централа да има разрешение за строеж също не я прави недвижимата вещ. Разрешението за строеж се издава на възложителя въз основа на одобрен технически или работен инвестиционен проект, когато такъв се изисква (чл.148, ал.4 от ЗУТ). Възложител на строеж съгласно чл.161, ал.1 от ЗУТ е собственикът на имота, лицето, на което е учредено право на строеж в чужд имот, и лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на закон. Строежи в чужд урегулиран поземлен имот имат право да извършват лицата, в полза на които е учредено право на строеж или право на надстройкаване или пристрояване на заварена сграда, както и строежи под повърхността на земята (чл.182, ал.1 от ЗУТ). Визираната уредба в материята на строежите еднозначно определя в настоящия случай

(при липса на учредено право на строеж или право да се строи в чужд имот по силата на закон) като възложител на процесната централа собственикът на имота „Провадсол“ ЕАД. Единствено обаче поради издадено на името на „Провадсол“ ЕАД разрешение за строеж на ФВЦ не може да се приеме, че самата централа е недвижим имот. Фактът, че се изисква получаването на разрешение за строеж произтича не от вида конструкция на съоръжението /трайно прикрепена към земята или преместваема/ и статута му на движима или недвижима вещь, а от това, че заради мощността за производство на електричество, то се счита за строеж трета категория. В този смисъл е и Решение № 1295/08.02.2016г. на ВАС по адм.д. № 1222/2015г.

На следващо място, неправилно ревизиращите органи приемат, че „ПРОВАД СОЛАР“ АД е извършило безвъзмездна доставка на фотоволтаичната система в полза на „ПРОВАДСОЛ“ ЕАД .

В случая собственикът на земята „ПРОВАДСОЛ“ ЕАД е предоставил терена, върху който ще бъде изградена ФВЦ, но не е участвал във финансирането на централата. Това дружество обаче получава възможност да използва електроенергия за нуждите на собственото си производство, която заплаща под формата на наемна цена на съоръжението.

"Соларпро Холдинг" АД на свой ред се е задължило съгласно договора за проектиране, доставка и строителство от 16.11.2020 г. да достави цялото оборудване за изграждането и въвеждането в експлоатация на фотоволтаичната система, да извърши СМР и необходимите услуги по инженеринг срещу заплащане на договорната цена. В тази връзка дружеството е включило в дневниците за покупки процесната фактура, от която произтича отказаното право на данъчен кредит, издадена от „СОЛАРПРО ХОЛДИНГ“ АД към жалбоподателя „ПРОВАД СОЛАР“ АД.

„ПРОВАД СОЛАР“ АД, от своя страна, е заплатило доставката и изграждането на ФВЦ и е станало неин собственик. Като такъв, след сключването на Споразумение за встъпване по договор за наем от 16.11.2020 г. между „СОЛАРПРО ХОЛДИНГ“ АД (наемодател), „ПРОВАДСОЛ“ ЕАД (наемател), „Солвей Соди“ АД (гарант) и „ПРОВАД СОЛАР“ АД (нов наемодател), то го отдава под наем на „ПРОВАДСОЛ“ ЕАД, за което получава приходи от тази си дейност, т.е. извършва облагаеми доставки .

Следователно, „ПРОВАД СОЛАР“ АД е заплатило стойността на ФВЦ, станало е неин собственик и събира приходи от отдаването ѝ под наем. Собственикът на терена, срещу предоставянето му за изграждане на ФВЦ, получава възможност да задоволява потребностите от ел.енергия за целите на собственото си производство, без да е направил инвестиция за изграждане на ФВЦ, а основният изпълнител на доставката, изграждането и въвеждането в експлоатация на ФВЦ е получил стойността на предоставената от него услуга. В описаните отношения страните си предоставят взаимни насрещни престации по смисъла на тълкуването, дадено в т.31 от Решение на Съда от 11 май 2017 г. по Дело С-36/16: Дадена доставка на стоки е „възмездна“ по смисъла на член 2, параграф 1, буква а) от Директивата за ДДС само ако между доставчика и купувача съществува правоотношение, в рамките на което се правят взаимни престации, като получената от доставчика цена представлява действителната равностойност на доставената стока (решения

от 27 април 1999 г., Kuwait P., C-48/97, EU:C:1999:203, т. 26 и от 21 ноември 2013 г., Dixons Retail, C-494/12, EU:C:2013:758, т. 32).

На последно място, категорично се установява от събраните по делото доказателства, че процесната ФВЦ е заведена в счетоводните регистри на "Провад солар" АД, начисляват се амортизации върху актива и дружество издава фактури на "П." за продадена електрическа енергия, представляваща наемна цена по Договор за наем на фотоволтаична система от 5.10.2020г. Изложеното е в подкрепа на довода, че „ПРОВАД СОЛАР“ АД осъществява независима икономическа дейност, при която е получател на процесните услуги и на редовни и постоянни приходи от ползваното материално имущество.

Предвид изложеното, изводите на приходните органи за наличие на хипотезата на чл.70, ал.1, т.2 от ЗДДС са направени при неправилно приложение на закона, съответно неоснователно е отказано правото на данъчен кредит по фактура № [ЕГН]/28.01.2022г., издадена от „СОЛАПРО ХОЛДИНГ“ АД . Това налага ревизионният акт в оспорената част да бъде отменен.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане разноските по делото за държавна такса, възнаграждения за вещите лица и за адвокатско възнаграждение, възлизащи общо на 4 952,11 лева. Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София – град, III-то отделение 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на „ПРОВАД СОЛАР“ АД, Ревизионен акт № Р-22221422001546-091-001/19.08.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-С., поправен с РА № П-22221422154220-003-001/29.08.2022г., мълчаливо потвърден от директора на дирекция „ОДОП“- С., в частта относно извършените корекции по ЗДДС, произтичащи от непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 76 277, 37 лева по фактура № [ЕГН]/28.01.2022г., издадена от „СОЛАПРО ХОЛДИНГ“ АД.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на „ПРОВАД СОЛАР“ АД разноски по делото общо в размер на 4 952,11 лв.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: